

mizált Bethlen gróf beszédével és megjegyezte, hogy Bethlen gróf, valamint még több ellenzéki magyar képviselő itt is, e kérdésben a harcot hirdeti, ahelyett, hogy a békét követné. Elég volt a gyűlöletből, ugymond. Mennyivel tovább van Tisza István gróf, a ki nyíltan, becsületesen hirdeti, hogy békét akar a nemzetiségekkel is, a magyar állam és haladás érdekében.

Majd saját nemzetiségi meggyőződését kezdte vázolni, kissé hosszan, úgy, hogy az elnök figyelmeztette, hogy a beszédét fogja rövidebbre.

Juriga Nándor ezután tiltakozott az ellen, mintha ő Tiszával békét kötött volna. A miniszterelnök válaszát azonban tudomásul veszi.

(Interpelláció.)

Rakovszky István benyújtott interpellációjára került volna a holnapi napirend megállapítása után a sor, de Rakovszky interpellációját visszavonta.

Bikády Antal függetlenségi képviselő kérdezi a kultuszminisztert, hajlandó-e a polgári iskolák reformjával foglalkozni és ha igen, mikor és hogyan?

Jankovich Béla közoktatási miniszter azonnal válaszol. A polgári iskolák reformját már hangoztatta nem egyszer és a reform keresztülvitele küszöbön áll. Különösen az irányban kívánja a polgári iskolákat fejleszteni, hogy a felsőbb iskolákra is képesítsenek, szóval az ilyen intézetek növekedései ne legyenek a további előrehaladástól elzárva.

Bikády Antal s a Ház tudomásul vette a választ.

Foerk nyilatkozott.

— Schulek tervei szerint vállalja a templomépítés folytatását. — Összeül a fogadalmi templom-bizottság. —

(Saját tudósítónktól.) A fogadalmi templom tervei ügyében Foerk Ernő nyilatkozott. Belátván, hogy a város közönségének joga van olyan templomot építtetni, amilyen az izlésének megfelel, kijelentette, hogy a közgyűlés ismeretes határozata előtt meghajol és Schulek tervei szellemében folytatja a templom építését.

Kedden éjjel érkezett vissza Szegedre Stahl József városi építőmester és szerdán délelőtt közölte Bokor Pál helyettes-polgármesterrel Foerk Ernő nyilatkozatát, amit Foerk Gátl Endre dr. és ő előtte tett. Gátl még szerdán is Budapesten maradt, mert több aktuális városi ügy iránt érdeklődik a minisztériumokban.

A helyettes-polgármester Foerk nyilatkozatát a következőkben ismertette a Dél-magyarország munkatársával:

— Ma délelőtt értesültem róla, hogy Foerk Ernő tudomásul vette a közgyűlés határozatát és nagynehezen ugyan, de végül mégis hajlandónak nyilatkozott arra, hogy a fogadalmi templomot részletében is Schulek tervei szellemében építse tovább. Egy kívánsága azonban neki is van s ez az: minthogy Schulek részletterveket nem, hanem csupán építési programot adott, Foerknak ellenben már kész tervvariánsai vannak, ezeket a tervvariánsokat a fogadalmi templombizottság elé terjeszthesse. Leteszi a bizottság elé Schulek tervét és a saját részletterveit és megkérdezi majd, milyen részletek tekintetében ragaszkodik a bizottság Schulek terveihez és milyen részleteket akceptál az ő variánsaiból. Eszerint folytatja azután a templom építését.

— És mi lesz a toronnyal, aminek a

megváltoztatása miatt zudult föl leginkább a közvélemény? — kérdezte munkatársunk.

— A torony, — válaszolta a helyettes-polgármester, — az természetesen Schulek tervei szerint fog kiépülni. Mondom, Foerk hozzájárult ahoz, hogy az egész templomot Schulek tervei szerint építse föl, de miután részlettervek nincsenek, ezekre nézve kell a fogadalmi templombizottságnak direktívákat adni a műépítőnek.

A közgyűlés határozata értelmében szerintünk a fogadalmi templom-bizottság feladata sem lehet más, mint az, hogy Foerkot a részlettervek kidolgozása tekintetében is a Schulek-féle tervek eszmemenetének hű követésére utasítsa, mert csak abban az esetben maradhat meg az építés vezetése Foerk kezében, ha a saját tervvariánsait ilyen szellemben hajlandó átdolgozni.

Katareu dicsekszik

a merényletrel.

— A gonosztevő levele. —

(Saját tudósítónktól.) A bukaresti rendőrség többször kihallgatta Salamon Mariettát, aki tudvalevően bizalmas ismeretségben volt Katareunval, a debreceni merénylet egyik tettesével. A leány azt vallotta, hogy csak ideális viszony volt közöttük és hogy sejtelt sem volt arról, hogy a fiatalember milyen terv végrehajtásán töri a fejét. A leány elmondotta még, hogy Katareu hosszú rábeszélésére ment el ennek lakására, ahol Katareu azt mondotta neki, hogy nagyon valóságos ember és szeretne egyházi alapítványt tenni, de nem bízik a román papokban és azért inkább valamelyik magyarországi román egyháznak küldeni ajándékát. Elmondta, hogy a hajdudorogi magyar püspöknek akar pénzt és ajándékot küldeni, de illetlenség volna s talán zokon is venné, ha románul írna neki, ezért arra kérte a leányt, hogy írja meg magyar nyelven azt a levelet, amelynek szövegét románul eléje tette.

Salamon Mariette megírta a levelet és átadta Katareunak. Katareu ekkor azt mondotta a leánynak, hogy egyik barátját várja s minthogy nem szeretné, ha ez a fiatalember ott találná lakásán, arra kérte, hogy távozzék. A leány elment és napok múlva tudta meg, hogy milyen célra kellett Katareunak a magyar levél.

A rendőrség folytatja nyomozását és több más leányt is kihallgatott, de hogy kik ezek a leányok és kihallgatásukból mit akar megtudni a rendőrség, egyelőre nem árulják el. Az újságírók többször megkísérelték, hogy Salamon Mariettától részleteket megtudjanak, de a leány energikusan kitér minden válasz elől és azt mondja, hogy a rendőrség a legnagyobb titoktartásra szólította föl, ezért nem mondhat semmit.

A titokzatos ügynek egyébként ma új és feltűnő mozzanatja is van, amely nagy mértékben izgatja a román közvéleményt. Az egyik bukaresti lapban, a *Diminateában* ugyanis ma reggel levél jelent meg, amelyet a megszökött Katareu írt a lap tulajdonosának, Mille Konstantinnak. A levél a következő:

Mille ur! Nem voltam elkészülve arra, hogy ügyem ennyi újsághasábot fog betölteni, hogy mindenki el fog fordulni tőlem. Hát jó, legyen, nekem nem fáj a dolog. Csak azt tudom, hogy amit tettem, jól tettem. Mert kriminális gesztusom tönkretette a magyarok amaz illuzióját, hogy megerősíthetik hatalmukat mindannak elnyomásával, ami szent, elnyomásával testvéreinknek, azaz bocsánat, az önök testvéreinek. Hiszen én most csak orosz-bolgár, vagy tudom is én mi vagyok. Remélem azonban, hogy el fog érkezni az idő, amikor csontjaimat a börtönből előszedik és odahelyezik a nagy események martirjai mellé. Ad-

dig csak hadd legyek én gyalázatos kém, akiben még *Arbore* ur sem bízik. Bocsásson meg rossz írásomat, de egy kocsmái padon ülve írom ezt a levelet. Nem akartam írni, de kénytelen vagyok vele, hogy ez uton fejezem ki megvetésemet ama nemzet iránt, amely a pesti rendőrségtől való félelmében ma megtagad. Tisztelettel Katareu Illés. Katarev, Katarovszky, Katarovics vagy ahogy akarja.

A levelet Tulcsában adták föl két nappal ezelőtt. S ha csakugyan Katareu írta, ez azt bizonyítja, hogy valóban Tulcsába menekült.

A rendőrség a levél dolgában megindította a nyomozást és megkérte a lap szerkesztőségét, hogy a levél eredetijét adja rendelkezésére, a lap azonban a kérést nem teljesítette.

A Diminatea szerkesztősége ugyanis külön nyomozás most úgy látszik, újságírók és rendőrök versenyezni akarnak egymással abban, hogy a levél alapján ki tud majd előbb Katareu nyomára akadni. Nem lehetetlen azonban, hogy a szerkesztőséget felültették a levéllel, mert mindenesetre nagy szégyene volna a rendőrség nyomozásának, ha igaz lenne, hogy Katareu még két nappal ezelőtt Tulcsában tartózkodott.

Megint meg akart halni egy diák.

— Öngyilkosság a kereskedelmi iskolában —
— Egy szekunda végzetes következménye —

(Saját tudósítónktól.) A diák öngyilkosságok gyakran ismétlődnek az utóbbi időben Szegeden. Néhány nappal ezelőtt a DMKE-internátusából tünt el egy kereskedelmista diák, akinek ruháit a Tisza-parton találták meg. A fiu nem került elő és sokan akkor azal biztatták magukat, hogy majd csak előkerül, mert a valószínűség amellett szól, hogy nem lett öngyilkos, hanem csak elbujdosott. Ennek egy hete van körülbelül és a diák még most sem került elő. Ma aztán egy másik diák-öngyilkosság történt. Kerék György 15 éves, a felső kereskedelmi iskola alsó D) osztályába járó tanuló mellbelötte magát és súlyos sérüléseket szenvedett. Kerék is a DMKE internátusának volt a lakója és ugyanabba az osztályba járt, ahonnan már egy öngyilkos-jelölt kikerült.

Kerék György ma reggel a rendes időben megjelent az iskolában, de nagyon sápadt és nyugtalan volt. Társainak már rég óta panaszkodott, hogy egy tantárgyból, a kereskedelmi ismeretekből rosszul áll és fél, hogy meg fog bukni belőle az év végén, a mit nem tudna túlélni. Januárban is megbukott ebből az egy tárgyból és azóta nagy ambícióval készült arra, hogy elégtelen osztályzatát kijavítsa. Ditrói Nándor dr. tanítja az alsó D)-ben ezt a tárgyat, aki állítólag igen szigorú diákjaival szemben. Kerék épen e miatt félt attól, hogy nem bírja majd jegyét kijavítani. Január óta már egyszer fellett a kereskedelmi ismeretekből, de akkor diák nyelven mondván: „beszekundázott.”

Ettől az időtől fogva még félénkebb és izgatottabb lett, az amúgy is gyenge szervezettü gyerek. Ma aztán bekövetkezett, amitől rettegett. Tíz óra tizenegy óráig tartott ma délelőtti előadást Ditrói tanár a kereskedelmi ismeretekből. És fél-tizenegykor Keréket szólította felelésre. Tóth József kereskedelmi iskolai igazgató információja szerint Kerék ezuttal sem tudta leckéjét, amire Ditrói az egész osztály előtt megkorholta. Azt mondta a diáknak: látja, hogy most már annyit sem dolgozik, mint az első félévben, aminek nem lesz jó vége. Értesült, hogy a többi tantárgyakat is elhanyagolja és már többször beszekundázott.